

ปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
จังหวัดพัทลุง

Problem of Using Islamic Study curriculum by Teacher in Private Islamic
School, Phattalung Province

วิรัตน์ เหมรินี^{1*}, รัชตา ธรรมเจริญ² และปรีดา เบ็ญคาร³

Wirat Hamrinee^{1*}, Rutchata Thamcharoen² and Preeda Benkan³

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Graduate student, Master of Education Program in Educational Administration, Hatyai University

² ดร., อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

² Dr., Lecturer, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

³ ดร., อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

³ Dr., SongkhlaRajabhat University, Songkhla

*Corresponding author, E-mail: wirat242@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง จำแนก วุฒิการศึกษาสายสามัญ วุฒิการศึกษาสายศาสนา ขนาดของโรงเรียน และ ประสบการณ์ในการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง จำนวน 193 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t - test) แบบ (Independent Samples) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .58) โดยครูผู้สอนมีปัญหาการใช้หลักสูตรด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .63) รองลงมาด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .64) และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = .63) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษาทางสามัญ วุฒิการศึกษาทางศาสนา ขนาดของโรงเรียน และ ประสบการณ์ในการสอน พบว่า

2.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาทางสามัญต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2 ครูที่มีวุฒิการศึกษาทางศาสนาต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกัน

2.3 ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.4 ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกับ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 5-10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสำคัญ: หลักสูตรอิสลาม

ABSTRACT

The aim of this research was to study and compare the problem of using Islamic curriculum of teachers in Islamic private school in Phattalung province. The variables of the study were Islamic educational background of the teachers, general educational background of the teachers, size of schools, and teaching experience of the teachers. The respondents of the study were 193 teachers in Islamic private schools in Phattalung province. The data of the study was collected by using questionnaire which was the 5 point rating scale according to Likert with 96% confident level. The data of the study was analyzed by using statistics analysis such as percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test for independent samples, and f-test.

The result of the research

1. It found that the teachers in Islamic private schools had the problem of using Islamic curriculum which was high level ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .58). These teachers had problem with curriculum management in highest average ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .63). Meanwhile, the second rank of the problem was teaching according to curriculum ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .64). Last rank of the problem was encouraging and supporting the curriculum ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = .63).

2. The comparison of the problem of using Islamic curriculum of teachers in Islamic private school which were divided according to the variables such as Islamic educational background of the teachers, general educational background of the teachers, size of schools, and teaching experience of the teachers showed that

2.1 The teachers who had different general educational background had different result of the problem of using Islamic curriculum with significant level of .05.

2.2 The teachers who had different Islamic educational background had no different result of the problem of using Islamic curriculum in all aspect.

2.3 The teachers who worked in different size of the school had different result of the problem of using Islamic curriculum with significant level of .01

2.4 There were different result of the problem of using Islamic curriculum between the teachers who had teaching experiences less than five years and teachers

who had teaching experience 5-10 years and more than 10 years with significant level of .05

Keyword: Islamic Curriculum

บทนำ

“การศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคนชาติศาสนาที่จะต้องมีการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิต อันจะนำพาสู่การพัฒนาในชีวิตตนเอง ครอบครัว สังคมและประเทศชาติ เพราะการที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้นั้น จะต้องเริ่มจากการพัฒนากำลังคนก่อน เนื่องจากกำลังคนคือ ทรัพย์สินมบัติอันล้ำค่าที่สุด เพื่อให้เยาวชนได้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณค่าสมบูรณ์ และสามารถช่วยประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้” (กรมวิชาการ, 2546, น. 5) พระบรมราชาไชวาชพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ช่างต้นแสดงถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาของประเทศชาติ และความสำเร็จของการพัฒนาประเทศขึ้นอยู่กับพัฒนาคน เครื่องมือของการพัฒนาคนก็คือการศึกษา (รุ่ง แก้วแดง, 2543, 324) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 6 ที่ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมแห่งการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, 2546, น. 2)

การศึกษาในศาสนาอิสลามนั้นได้มีการส่งเสริมให้มุสลิมทุกคนต้องศึกษาหาความรู้ โดยมีบทสรรเสริญบรรดาผู้ที่มีความรู้ว่าเขาเหล่านั้นเป็นทายาทที่ได้รับมรดกจากบรรดาศาสดาทูต และท่านนบีมุฮัมมัด ได้กล่าวความตอนหนึ่งว่า “แท้จริงผู้ที่มีการศึกษามีความรู้ คือทายาทของบรรดา นบี” (บันทึกโดย Ibn Majah, n.d. หมายเลขหะดีษ 2495) และท่านนบีมุฮัมมัด ยังได้กล่าวอีกว่า “การศึกษาหาความรู้เป็นสิ่งสำคัญต่อมุสลิม” ศาสนาอิสลามจึงถือได้ว่าเป็นศาสนาที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการให้การศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้กับเยาวชน ซึ่งปัจจุบันอิสลามศึกษาได้ถูกบรรจุให้เป็นการเรียนการสอนในโรงเรียนของรัฐบาลบางแห่งและในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเพราะถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้นับถือศาสนาอิสลามทุกคน ดังนั้นในทุกพื้นที่ ที่มีประชากรมุสลิม จึงมีการอบรมสั่งสอนให้แก่เยาวชนมุสลิมทุกคนได้เรียนรู้หลักการของศาสนา (นิตยา มัสเยาะ, 2545, น. 1) อีกทั้งอิสลามเป็นศาสนาที่มุ่งหวังให้ทุกคนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข การศึกษาด้านศาสนาถือเป็นสิ่งจำเป็น และเป็นหน้าที่หลักของมุสลิมทุกคนจะต้องเรียนรู้เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ ดังนั้นอิสลามศึกษาจึงอยู่คู่กับสังคมมุสลิมมานับตั้งแต่ในอดีต-ปัจจุบัน (ฟาฏินา วงศ์เลขา, 2551, 23)

การจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในอดีตนั้น มีสถาบันการศึกษาที่เรียกว่าปอเนาะ ซึ่งความหมายในปัจจุบันของ “ปอเนาะ” คือ สำนักศึกษาเล่าเรียนวิชาการศาสนาอิสลาม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสืบทอดศาสนาของศาสนาเป็นหลัก ซึ่งการจัดการศึกษานั้นไม่มีหลักสูตรที่แน่นอน จะมีเพียงหนังสือเรียนเขียนและอ่านเป็นภาษามลายูหรือภาษาอาหรับเท่านั้น มีวิชาศาสนาเพียงอย่างเดียว

(วินิจ สังขรัตน์, 2544, น. 44- 45) และอนุญามาาลุดดิน ซอลีฮีย์ (2553) ได้อธิบายว่า หลักสูตรที่ใช้สอนในปอเนาะได้แก่ วิชาหลักการศรัทธา เป็นวิชาที่สอนเกี่ยวกับ การศรัทธาต่อพระผู้เป็นเจ้า ศาสนนทูต ศาสดา คัมภีร์ อัลกุรอาน วิชาหลักการปฏิบัติ หรือนิติศาสตร์อิสลาม เป็นวิชาที่สอนเกี่ยวกับการปฏิบัติของมุสลิมในชีวิตประจำวัน การปฏิบัติศาสนกิจ การใช้ชีวิตในสังคม วิชาหลักการพัฒนาจิตใจ เป็นวิชาที่สอนในเรื่องการขัดเกลาจิตใจให้บริสุทธิ์ เรื่องคุณธรรม จริยธรรมต่าง ๆ วิชาหลักภาษาอาหรับ เป็นวิชาที่ในเรื่องไวยากรณ์ภาษาอาหรับ การอ่าน พุด เขียนภาษาอาหรับ ครูผู้สอนมีเพียงโต๊ะครู ภรรยา และบุตร หรืออาจมีครูช่วยสอนบ้าง ในบางวิชาเน้นรูปแบบการศึกษาตามอัธยาศัย หลักสูตรและตารางเรียนใช้ภาษา ยาวี(มลายู) และภาษาอาหรับ การเรียนใช้วิธีท่องจำและเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง โดยมีครูเป็นศูนย์กลาง ไม่มีการจัดชั้นเรียนที่ชัดเจน การวัดผลประเมินผลไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับครูใหญ่เป็นผู้ตัดสิน การจบหลักสูตร หรือออกจากปอเนาะขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญในการจัดการศึกษา เพื่อคนไทยทุกคนโต เท่าเทียมกัน ดังนั้น จึงบรรจุการเรียนการสอนอิสลามศึกษาขึ้นแทนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาอิสลามขึ้น สำหรับการจัดการเรียน การสอนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในปี พ.ศ. 2535 กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรอิสลามศึกษา (นิตยา มัสเอยะ, 2545, น. 2) ต่อมากรมวิชาการได้ติดตามและวิจัยการพัฒนาหลักสูตร พบว่าหลักสูตรอิสลามศึกษา มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวหน้าไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ เช่นการกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษา และท้องถิ่น การจัดทำหลักสูตรแต่ละสาระการเรียนรู้อย่างไม่สามารถผลักดันให้เป็นผู้ดำเนินด้านต่างๆ การนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิดสร้างวิธีการเรียนรู้ได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2548, คำนำ) และในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้มีการปรับปรุงหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 มีคำสั่งให้ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พ.ศ. 2546 แทนหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าทุกฉบับที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งให้ใช้ไว้ก่อนหน้านี้ (กรมวิชาการ, 2546)

จากประมวผลผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอิสลามศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในภาคใต้ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามอยู่เป็นจำนวนมาก มักจะพบสภาพปัญหา หลายประการ เช่น ผู้บริหารและครูผู้สอน ขาดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องหลักสูตรอิสลามอย่างแท้จริง (จิรนนท์ พันธุ์ฉลาด, 2552, น. 144) ผู้สอนไม่มีแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจะสอนแบบบรรยาย ไม่มีกิจกรรมเสริม เอกสารและหนังสือต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีสื่อการเรียนการสอน ผู้สอนขาดการประสานงานระหว่างผู้บริหาร ผู้สอนขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ (นุรีซัน ดอเลาะ, 2551, น. 3) สอดคล้องกับรายงานการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง พบว่าปัญหาการเรียนการสอนในปัจจุบัน คือ ครูเตรียมการสอนน้อย ไม่มีเวลาเตรียมการสอน ขาดความรู้ในด้านการเตรียมการสอน และไม่มีเอกสารที่จะใช้ประกอบการเรียน ขาดความรู้ด้านเทคนิคการสอน ยังคงสอนแบบบรรยาย ไม่เน้นคุณภาพ มีการใช้สื่อน้อย ผลิตสื่อไม่เป็น หาซื้อสื่อไม่ได้ และใช้สื่อไม่เป็น ขาดความรู้ในเรื่องการวัดผลและประเมินผล และไม่มีความรู้ในเรื่อง การเขียนข้อสอบ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2, 2554)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักถึงการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดพัทลุง ทั้ง 3 ด้าน คือ การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ ว่ามีปัญหาอุปสรรคอย่างไร ทั้งนี้เพื่อจะใช้ข้อมูลเหล่านี้เป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดกระบวนการเรียนรู้ของตน เพื่อบรรลุเจตนาของหลักสูตรอิสลามศึกษาที่กำหนดไว้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง จำแนกตามตัวแปร วุฒิการศึกษาทางสามัญ วุฒิการศึกษาทางศาสนา ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการสอน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน จังหวัดพัทลุง จำนวนทั้งสิ้น 386 คน จากจำนวน 20 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดพัทลุง จำนวน 193 คน ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 - 610) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่ใส่คืน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) โดยมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t - test) แบบ (Independent Samples) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยของปัญหาจากสูงไปต่ำได้ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร เท่ากับด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ตามลำดับ ตามตาราง

ตารางที่ 1 แสดงผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดพัทลุง

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา	ระดับปัญหา		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1	ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	3.81	.63	มาก
2	ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.81	.64	มาก
3	ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้	3.70	.63	มาก
รวม		3.77	.58	มาก

2. ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง ที่มีวุฒิการศึกษาทางสามัญต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาโดยภาพรวมและในรายด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .001 ตามลำดับ ตามตาราง

ตารางที่ 2 แสดงผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา ตามวุฒิการศึกษาทางสามัญ

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา	วุฒิการศึกษาทางสามัญ					
		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t-value	sig
		หรือต่ำกว่า		ปริญญาตรี			
		n=168	n=25	n=168	n=25		
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.				
1	ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	3.78	.63	4.02	.61	-1.82	.06
2	ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.76	.65	4.13	.53	-3.16	.00***
3	ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้	3.68	.63	3.89	.64	-1.59	.11
รวม		3.74	.57	4.02	.56	-2.29	.02*

*** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง ที่มีวุฒิการศึกษาทางศาสนาต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา โดยภาพรวม และรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา ตามวุฒิการศึกษาทางศาสนา

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา	วุฒิการศึกษาทางศาสนา				t-value	sig
		ชานาวี		ปริญญาตรี			
		n=31		n=162			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1	ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	3.84	.62	3.80	.64	.27	.78
2	ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.81	.65	3.81	.65	.03	.97
3	ด้านการส่งเสริม และสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้	3.73	.52	3.70	.65	.22	.82
รวม		3.79	.49	3.77	.60	.19	.84

4. ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาโดยภาพรวมและด้านการบริหารจัดการหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ส่วนด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาไม่แตกต่างกัน ตามตาราง

ตารางที่ 4 แสดงผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา ตามขนาดโรงเรียน

ข้อ	ปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา	ขนาดโรงเรียน				t-value	sig
		ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง			
		n=78		n=115			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1	ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	3.97	.62	3.70	.62	2.98	.00***
2	ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร	3.94	.60	3.72	.66	2.36	.01**
3	ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้	3.77	.62	3.66	.64	1.15	.25
รวม		3.89	.54	3.69	.59	2.39	.01**

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดพัทลุง ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาโดยภาพรวม และในรายด้านการบริหารจัดการหลักสูตร และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในรายด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามตาราง

ตารางที่ 5 แสดงผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา ตามด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้

ปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	f	SS	MS	F	sig
1. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม		.68	.41	.09	.2
	ภายในกลุ่ม	90	6.40	.02		
	รวม	92				
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม		.52	.26	.06	.4
	ภายในกลุ่ม	90	3.29	.12		
	รวม	92				
3. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้	ระหว่างกลุ่ม		.60	.5	.7	.8
	ภายในกลุ่ม	90	7.13	.0		
	รวม	92				
รวม	ระหว่างกลุ่ม		.22	.99	.74	.6
	ภายในกลุ่ม	90	4.28	.3	.80	.6
	รวม	92				

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ของ Fisher ผลปรากฏว่าครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 5-10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามตาราง

ตารางที่ 5 แสดงผลการศึกษาประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	10 ปีขึ้นไป
		3.93	3.72	3.77
ต่ำกว่า 5 ปี	3.93	-	.02*	.04*
5-10 ปี	3.72	-	-	.90
10 ปีขึ้นไป	3.77	-	-	-

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป และอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุงสามารถอภิปรายผล ตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตร ตามลำดับ ทั้งนี้จากการที่กรมวิชาการได้ติดตามและวิจัยการพัฒนาหลักสูตร พบว่าหลักสูตรอิสลามศึกษา มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวหน้าไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ เช่นการกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและท้องถิ่น การจัดหลักสูตรแต่ละสาระการเรียนรู้ยังไม่สามารถผลักดันให้เป็นผู้นำในด้านต่างๆ การนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิดสร้างวิธีการเรียนรู้ได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2548, คำนำ) จึงได้ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546 ขึ้นและมีคำสั่งให้ใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม พุทธศักราช 2546 แทนหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าทุกฉบับที่กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2546, น. 1) แต่ยังคงส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาในการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดพัทลุง ซึ่งสอดคล้องกับ มุฮำมัดนาเซ สามะ (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐที่เปิดสอนสองหลักสูตร จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาตามความเห็นของครูสอนอิสลามศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และยังคงสอดคล้องกับนุริซัน ดอเลาะ (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดปัตตานี ตามความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนพบว่า ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ที่มีปัญหามากที่สุดคือหลักสูตรไม่ค่อยรัดกุม เนื้อหาน้อยเกินไป ไม่มีงบประมาณในการจัดทำหลักสูตรอิสลามศึกษาเพื่อทำการปรับปรุงต่อไป ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูอิสลามศึกษาบางคนขาดจิตวิทยา ในการจัดการเรียนการสอน ขาดความรู้ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน นักเรียนบางคนยังไม่มีหนังสือเรียนอิสลามศึกษา และด้านการวัด และประเมินผลครูอิสลามศึกษาบางคนไม่ดำเนินการวัดผลและประเมินผลตามสภาพที่เป็นจริง สภาพการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดปัตตานีตามความเห็นของครูอิสลามศึกษาพบว่า ด้านหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ เนื้อหาในแต่ละบทไม่ครอบคลุม ไม่ชัดเจน ไม่รัดกุม และมีเนื้อหาในภาพรวมน้อยเกินไป ด้านการจัดการเรียนการสอน ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องเวลา ด้านสื่อการเรียน การสอนสื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล รูปแบบเกณฑ์การวัดและประเมินผลไม่หลากหลายพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2556) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับงานของผู้บริหารสถานศึกษาว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเตรียมวางแผนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรใหม่ การเตรียมอบรมครู และการจัดครูเข้าสอน การบริหารวัสดุประกอบหลักสูตร การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรให้ผู้ปกครองทราบ การเลือกสรรและจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร นอกจากนี้ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2542, น. 80 – 83) ได้เสนอไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำในการเปลี่ยนแปลงจะต้องส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน จัดระบบการนิเทศภายใน เพื่อช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจแก่ครู จากนั้นก็ประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อดูความก้าวหน้า ปัญหา และอุปสรรค แล้วนำมาปรับปรุงและพัฒนา

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษาทางสามัญ วุฒิการศึกษาทางศาสนา ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการสอน สามารถแยกอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง ที่มีวุฒิการศึกษาทางสามัญต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่มีวุฒิการศึกษาทางสามัญต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ขาดความรู้ในเรื่อง การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนมากไม่มีความถนัดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทั้งนี้ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า มักขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา ต่างจากครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ที่ได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ โดยเข้ารับการฝึกอบรม การพัฒนาตนเอง และได้สัมผัสกับประสบการณ์ที่ดีและทันสมัยอยู่เสมอๆ สอดคล้องกับ อับดุลชอมาะ โต๊ะอาลิม (2550, น.71-72) ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาพุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (อิสลามศึกษา) ของวิทยากรอิสลามศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดปัตตานี พบว่า วิทยากรอิสลามศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาทางสามัญต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ด้านการบริหารหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุงที่มีวุฒิการศึกษาทางศาสนาต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่ต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอาจเป็นเพราะครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดพัทลุง เฉลี่ยโดยส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ และจะมีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรี ปัญหาต่างๆ จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรอิสลามศึกษา ไม่สามารถเอาวิธีการสอนแบบใหม่ๆ และไม่สามารถนำแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในแต่ละโรงเรียนในจังหวัดพัทลุง แต่เดิมนั้นเปิดสอนเฉพาะวิชาศาสนาโดยไม่ได้หวังผลตอบแทนในทางธุรกิจ การลงทุนจึงน้อย เมื่อมีการเปิดสอนวิชาสามัญจึงทำให้ปัญหาในเรื่องงบประมาณในการพัฒนาบุคลากร แม้ว่ากรมวิชาการ (2546,น. 5) ได้ส่งเสริมให้โรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีจัดการเรียนการสอนโดยใช้มาตรฐานเดียวกัน ครูต้องเข้าใจหลักสูตรที่จะนำมาใช้เป็นอย่างดี เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้นั้นเกิดประสิทธิภาพบรรลุจุดมุ่งหมายแห่งหลักสูตรได้อย่างครบถ้วนก็ตาม โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดพัทลุงก็ยังมีปัญหาในการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา สอดคล้องกับ ซากีเราะห์ เจ๊ะแหว (2551,น.78) ที่ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2 ที่มี ระดับวุฒิทางการศึกษาอิสลามศึกษาต่างกัน โดยรวมมีพฤติกรรมการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ เอลิมพล และซัน (2549, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเขตภาคกลางพบว่า สภาพการดำเนินการเรียนการสอนอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

อิสลาม เขตภาคกลาง ตามความเห็นของครูที่มีระดับการศึกษา มีทักษะไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับ มูฮำมัดนาเซ สามะ (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐที่เปิดสอนสองหลักสูตรจังหวัดยะลา ผลการวิจัย พบว่า ครูอิสลามศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทักษะไม่แตกต่างกัน

2.3 ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดพัทลุง ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 และที่ระดับ .01 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดพัทลุง ขนาดใหญ่ มีอัตราเฉลี่ยของจำนวนครูผู้สอนต่อจำนวนนักเรียน มากกว่าในโรงเรียนขนาดกลาง แต่โดยพื้นฐานของโรงเรียนทุกขนาดของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามส่วนใหญ่ มีบุคลากรครูที่เป็น ครูสามัญ วิทยากรอิสลามศึกษา ซึ่งอาจจะขาดทักษะความรู้ความสามารถในการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา และการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาสมัยใหม่ จึงทำให้มีปัญหาในการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา ส่งผลให้คุณภาพการศึกษาของผู้เรียน ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ประกอบกับยังขาดงบประมาณสนับสนุนด้านต่างๆ เช่น เงินเดือน บุคลากรมีน้อย และยังขาดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน มีอัตราการเข้า-ออกของบุคลากรก่อนบอ่ย ทำให้ขาดความต่อเนื่องต่อการใช้หลักสูตรเพื่อจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับการศึกษาของ นุกูล ชูบุญ (2540, น. 84) ที่ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2535 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2535 ในภาพรวม ตามทักษะของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขตการศึกษา 2 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีทักษะแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ กิตติศักดิ์ หนูด้วง (2549, น. 79 - 80) ได้ศึกษาการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นในการดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดพัทลุง ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงต้องทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ของ Fisher ผลปรากฏว่า ครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 5-10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ แสดงว่า ประสบการณ์ในการทำงานของครูมีผลต่อการการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษา ซึ่งอาจเป็นเพราะประสบการณ์ในการทำงาน ทำให้เกิดทักษะและความสามารถในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีกว่าผู้ไม่มีประสบการณ์ แต่บางครั้ง ครูใน

โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ที่ปฏิบัติการสอนนาน ๆ อาจใช้แนวทางเดิม ๆ ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับในสถานการณ์ปัจจุบัน ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอๆ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกรียงไกร คำเหลือง (2540,น. บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เขตการศึกษา 8 พบว่า ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-5 ปี 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไปไม่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์น้อยกับครูที่มีประสบการณ์มาก และสอดคล้องกับสวัสดิ์ เจียมใจ (2553,น. บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูปฏิบัติการสอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างก็มีประสิทธิภาพการดำเนินงานการปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองโพธาราม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 1-5 ปี กับ 6-10 ปี พบว่า มีประสิทธิภาพการดำเนินงานการปฏิรูปการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *หลักสูตรอิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
- _____ . กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดการเรียนรู้อิสลามศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545) *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.๒๕๔๕*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- กิตติศักดิ์ หนูด้วง. (2549). *ดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุราษฎร์ธานี เขต 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, สุราษฎร์ธานี.
- จิรนนท์ พันธุ์ฉลาด. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- เฉลิมพล และชน. (2549). *สภาพและปัญหาการเรียนการสอนอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตภาคกลาง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- ชากีเราะห์ เจ๊ะแฉ. (2551). *พฤติกรรมการเรียนการสอนของครูอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี
- นิตยา มัสเยาะ. (2545). *ปัญหาการบริหารหลักสูตรอิสลามศึกษาในทัศนะผู้บริหารและผู้สอนอิสลามศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชนมุสลิม*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- นินาวาลย์ ปานากาเซ็ง.(2544). *คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.

- นุกุล ชุมนุ้ย. (2540). ปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2535 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- นุรีซัน ดอเลาะ. (2551). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี จำกัด.
- ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2551). อิสลามศึกษาแบบเข้มหลักสูตรที่สอดคล้องอัตลักษณ์ของชุมชน. เติลินิวส์.
- มุฮัมมัดนาเซ สามะ. (2551). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนอิสลามศึกษาในโรงเรียนของรัฐที่เปิดสอนสองหลักสูตร จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). ปฏิรูปการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: มติชน.
- วัฒนา เทียงตรง. (2553). การพัฒนาหลักสูตรระดับชั้นเรียน เพื่อเสริมสร้างสุขภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2556). ความหมายของหลักสูตร. แหล่งที่มา <http://learners.in.th/blog/araya1> สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2556
- _____ . (2552). จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- วินิจ สังขรัตน์. (2544). รวมมติคณะรัฐมนตรีด้านการศึกษา เรื่องโรงเรียนและการศึกษาเล่าเรียนพวกอิสลามเมืองปัตตานี. กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี (สลค).
- สวัสดิ์ เจียมใจ. (2553). การศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานการปฏิรูปการเรียนรูของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองโพธาราม. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2. (2554). การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก โรงเรียนเอกชน เขตพื้นที่พัทลุง เขต 2. ม.ป.ท
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548 ก.). รายงานการวิจัยการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามทัศนะของผู้สอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.).
- อัญญาผลุดดีน ซอลิฮีย์. (2553). การจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในทศวรรษหน้า. แหล่งที่มา: <http://www.rpkac.th/main/index.php?option>. วันที่ค้นข้อมูล 25 ธันวาคม พ.ศ. 2556.
- อับดุลชอมา โต๊ะอาลิม. (2550). ปัญหาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (อิสลามศึกษา) ของวิทยากรอิสลามศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและงานบริหารวิชาการโรงเรียน. กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.
- _____ . (2542). การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาใน รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.